

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 24. de statu Religiosi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Praxis.

Primò. Sit tibi velut in exemplum proposita vita Mariæ, cuius unius vita omnium est disciplina. Cordè erat humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, intenta operi, verecunda sermone.

Secundò, Prævide manè quæ agenda, & patiènda Deo quæ offer: tempusque tuum ac occupationes ita distribue, ut ordinata omnia sint, stabilemque vitam ducas, ac quietam, sitque modus functionum tuarum facilis, & pius, nihil magis ad pacem, & quietem expedit.

Tertiò, Fuge quantum potes alterius sexus conversatione.

Quartò, Ante omnia humilitatem custodi.

J A C V L A T O R I Æ.

Psalm. 17. **D**ominus Adjutor & Protector meus, in ipso speravi cor meum, & adjutus sum.

Psal. 17. **D**eus meus Adjutor meus, & sperabo in eum, Protector meus, & cornu salutis meæ, & Susceptor meus.

Psal. 29. **E**xaltabo te Domine, quoniam suscepisti me, nec delecasti inimicos meos super me.

C A P V T XXIV.

Meditatio de statu Religiosi.

PRÆLVDIVM I. Constitue te coram Deo & curiâ ejus, & audi invitantem ad bravium.

II. Ora ut gratiam largiatur.

*Finis noster
quis sit.*

*Cum gaudio
Deo ser-
viendum.*

PVNCTVM I. Considera finem vitæ esse hîc cordis munditiem, & perfectionem charitatis, & in altera æternam vitam Dei quæ visionem, & ad hanc perfectionem omnino oportere te contendere, nōne enim ad hoc venisti? & nomen inter currentes, ad bravium professus es? Secundo, neque tamen id gravatè te facere oportet: hilarem enim datorem diligit Deus, vide ut magnas opes & honores, hujus sæculi filius lætus suscipiat, & hoc tu tantum age ut bravium, id est, perfectionem consequaris, & methodum ad eam hoc credis, & unum quæris. Tertiò, Considera verò donum Religiosæ vocationis sanctorum judicio præstantissimæ, & quæ

quæ in eâ ad perfectionem habeas auxilia. Bernardus *Bernardus.*
 ea enumerat dicens: Religio est in quâ homo vivit pu-
 riùs, cadit rariùs, surgit velociùs, in cedit cautiùs, irrorat-
 tur frequentiùs, quiescit securiùs, moritur confiden-
 tiùs, purgatur citiùs, remuneratur copiosiùs: hæc præ-
 stat mihi & tibi Religio. Videamus obsecro, mi frater,
 ut grati Deo simus. Considera contraria his singulis
 esse in mundo, & tamen dictum omnibus: Estote per-
 fekti, sicut & pater vester cælestis perfectus est. Et illud:
 Ambula coram me, & esto perfectus. Et appende quâ
 beatus sis qui ad perfectionem tot habes auxilia, quot
 alij ad eandem tamen obstricti habent impedimenta?
 maxima autem ea sunt voluntas propria, voluptas, &
 opes: de quibus triumphare tribus votis tibi Religioso
 licet. Omitto sæculi occupationes, quibus cum careas,
 vide an non plusquam seculares proficere debeas in
 vera resignatione, devotione, & amore. *Aspira, ut s. p. 8.*
Hæcine firmâ fide, &c.

*Tot habetur
 in Religione
 auxilia quot
 in seculo
 impedimēta.*

PUNCTVM II. Considera, quid pro gratitudine re-
 quirat à te Dominus. Primò, ne cum uxore Loth respi-
 cias retro (tantum abest ut revertaris) atq; ineptus fias
 regno Dei, tristiſque casus apostatarum revolve quos
 nosti, & te faciam cautiorem. Cecidisse illos te teneat
 ut tu stes: ædificare cepisse, & non consummasse, ut tu
 erudiaris. Quid verò tu? ideam inspice & scopum quem
 seculo renunciatis tibi proposuisti: O quanto illis me-
 lius erat viam perfectionis non agnovisse & debiles,
 vel claudos intrasse in regnum cælorum (si statum spe-
 ctes) quàm duas manus vel duos pedes habentes præ-
 tepore descendisse in gehennam. Secundò, quâto fer-
 vore progredi debeas ob tot beneficia in religione ac-
 cepta. Primò, siquidem non quid remissio omnium
 peccatorum, & quasi alterum baptisma tibi con-
 cessum Sanctorum judicia. Deinde enumera si
 potes auxilia gratiæ plurima, ubi enim tot sunt
 congregati in nomine JESV, ibi ipse est fons
 gratia-

*Gratitudo
 exigitur à
 Religioso.*

*Casus mul-
 torum.*

*Beneficia
 Religionis.*

gratiarum in medio eorum. Quid ultra optare in hâc vitâ potes? Mortem deinde attende tranquillam & prædestinationis te habere certissimum argumentum. O quantum solatium, quantum salutis pignus! *Hæcine vera, &c.* ut suprâ pag. 7.

*Greg. 1. regif.
felicitas
Religiosi.*

PUNCTVM III. Considera vitæ spiritualis & religiosæ dignitatem, & animo tranquillo leua te supra te, & vide, quàm pulcrum extolli super altitudinē terræ: nihil appetere aut timere in eâ, & in quodam rerum vertice stare, & sic imitare Deum, apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio, nihil habere & omnia possidere, tuumque esse regnum caelorum, cum scriptum sit: Beati pauperes spiritu, quoniam ipforum est regnum caelorum.

*Paupertatis
exercitium.*

Attende tamen an verè dicere queas, Ecce nos reliquimus omnia & secuti sumus te, an verò te teneat vilis rei affectus, codexque aut quid tale tibi sit laqueus & opprobrium, hoc sane nonne dignus tibi videtur qui reculis talibus retinetur postquam omnia reliquit? Cave etiam propriæ volûtatis esse servus, nonne tuam ultrò Deo in holocaustum obtulisti, & tu rapinam in re tali N. etiam parvâ de eo non vereris? Considera se-

*Obedientia
praxis.*

cundò, Religiosorum vitam, Apostolicorum virorum esse imitationem, & vide obsecro quis tu sis ad hoc munus vocatus. Imò status hic Christi est imitatio, amantissimè sic invitantis: Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes, & veni & sequere me. Et quis abnuere potest bone JESV? ut autem scias quomodo sequaris, expende hæc verba, nisi quis renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Et iterum, qui non odit patrem & matrem, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus. Considera Tertio, patres communiter religiosos inter martyres reputare, & templum Dei ac perpetuum sacrificium nuncupare, quid potest esse præstantius? *Magna est super nos, ut inf. p. 1085.*

Luca 18.

Luca 14.

PVN.

PVNCTVM IV. Considera hæc verba: Vos qui reli-
quistis omnia, & secuti estis me, &c. quid ultrâ ô anima *Matth. 19.*
sperare potest, quàm ibi, quando pavebit totus orbis
terrarum, secunda sedere & judicare Angelos & Princi-
pes? Considera secundò, quantum fructum vivis ali-
quis religiosus studiosus perfectionis facere possit, ut
patet in S. Vincentio & Xaerio. Et tu domi foris que
agere quid posses: Et sic ratiocinare, Dei agricultura
sum tot gratis irrigor, & centuplum referre fructum
possum, & cur obsecro exiguum reddam Domino
meo? *Hæcine vera, &c. ut sup. p. 7.*

PVNCTVM V. Considera solam animi delectatio-
nem veram esse, & ut ait Bernardus, hoc solum esse ve-
rum gaudium quod non de creatura, sed de creatore
percipitur; & quantam materiam tu gaudii habeas ex
votis & statu tuo appende. Obedientiâ siquidem na-
ctus es ut securus vivas alio pro te rationem reddente,
& ut Climachus, vitâ sine sollicitudine ducas, & quasi
dormiendo iter facias. Paupertate verò quid ditius ut
nihil habeas, & omnia possideas, omniaque etiam in
centuplum adjiciantur tibi? Ex Castitate verò quàm
sincera voluptas promanet, si ignores, miser es: vel eth-
nicorum potes id discere judicio, qui hominum vitam
similem deorum futuram dicebant, si per illam delicias
abnegassent. Secundò, Considera quanta imprimis
ex pace animi & mortificatione passionum pax nasca-
tur. quanta ex oratione liquida consolatio à Sanctis sit
percepta, & à te percipi possit. Ut ob hæc paradiso si-
milem religionem sancti Patres asserant. Quid ergo re-
tribuemus Domino pro omnibus quæ retribuit nobis.

Vera delectatio in Deo solo.

Exercitium.

Magna est super nos, magna valde misericordia tua Deus
noster, quos tam ineffabili spiritus tui virtute tam inestimabili dono gratiæ tuæ eripuisti à vanâ conversatione seculi
hujus, in quo eramus sicut oves errantes, & unde hoc mihi, ut
ego

Bern. serm. de ingratis.

ego

Bern. hom.
Simile est
regnum
cælorum.
Matth. 19.

Bern. ep.
143.
Isaiæ 40.

ego pro aliis exaudiam vocem tuam dicentis. Si vis perfectus esse vade & vende omnia quæ habes, & veni & sequere me: unde hoc mihi ut invenerim preciosam margaritam & thesaurum absconditum, & vendere potuerim agrum ut emerem illum, & de tot naufragis iuberet me ambulare super aquis, & in monte hoc Thabor ostenderet mihi gloriam tuam. Unde hoc mihi ut me pro aliis de mundo vocares, de Aegypto in terram sanctam, de Sodomam in montem Segor, de mari naufrago in portum. Benedic anima mea domino, & noli oblivisci omnes retributiones eius, sed redde altissimo vota tua. Et verò cum tibi donavero quidquid sum, Deus meus, quidquid possum, nonne illud sicut stella ad solem, gutta ad fluvium, lapis ad montem, granum ad acervum? quid dico? omnia sunt tanquam nihilum ante te, & velut momentum statera mundus universus, quid ergo retribuam tibi cui debeo plusquam me?

Absit igitur ut de eo quod obtuli tibi holocausto quid detrahā & affigam crepundis N. de ullius rei defectu querar, aut perditione doleam, & arenā obruar, qui vitavi grandia: tu enim cum dives esses, propter me egenus factus es. Et ego pauper delicias queram sub spinoso capite? vel hic carni blandiar ut spinis te coronem? precipitium enim ejus & periculum sit amavero, scio, peribo in eo; si odero, parata est mihi certò multitudo dulcedinis tuæ, absit ut de ullâ re hodie aut unquam querar, de humiliatione aut novissimo loco: tu enim venisti ministrare, & non ministrari, & ego vilissimus vermis ad hoc veni, ut tecum Rex regum recumbam in novissimo, & audiam in æternum. Ascende superius. Fac igitur de me secundum beneplacitum tuum, in tempore & in æternitate, & ut faciam tuâ gratiâ omnes voluntates tuas, tuus enim sum ego, & omnia tua sunt; te toto corde amo, & totâ animâ meâ.

Nunquid ergo carni & sensui ultrâ serviam, aut amore mei, & per inobedientiam insipienter tibi repugnabo, & tuæ providentiæ, meamq; stulticiam tuæ sapientiæ præferam, Non ita Rex meus, Deus meus, Ecce ego lutum in manu figuli, cadaver & baculus sequar te quocumq; ieris gratiâ tuâ. ne redeam miser ex ortu ad naufragium, unde vix nudus evaseram; rursum ignem
unda

unde vix semiustus exieram, ex loco deliciarum, & atrijs domus tue descendam in Aegyptum, & locum teterrime servitutis, & qui nutriebar in croceis amplexer stercora, & cum Esau vendam Thren. 4. primogenita, scutella lentis, & perdam te omne & unicum bonum meum. Obsecro te reminiscere miserationis tuae, quâ me emisisti sanguine tuo, & pascis corpore tuo. Et de Vr Chaldeorum cum Abrahamo me vocasti in manu validâ, accede in me ignem quem venisti mittere in terram, ignem amoris tui quem merito voluisti in me misero vehementer accendi. Amen.

CAPVT XXV.

Meditatio de perseverantia, in propria vocatione.

COMPOSITIO LOCI. Intuere mundi machinam, & varias in cælo mansiones.

ORATIO. Pete à Deo perseverantiam in vocatione, in quam vocatus es.

PVNCTVM I. Considera Primò, universum & creaturarum varietatem, & quantum differant inter se, quantum stella à stellâ in claritate, & sic ratiocinare, omnino in corpore mystico similem esse divinam ordinationem. Considera Secundò, quanta perturbatio nasceretur, si quæ Deus æternâ sapientiâ subordinavit perturbato ordine ima summis imponerentur, idem procul dubio futurum, si quisque statum suum exosum habeat, alium verò æmuletur. Quid enim futurum, si in Repub. si in aulâ Regis omnes primi esse velint? si in navi Ecclesiæ omnes ad clavum sedere, si cælestis Ierusalem lapides omnes eodem loco collocari: quod in omnibus vides, hoc omnino in singulis vitiosum est.

PVNCTVM II. Considera Primo, Parabolam Matth. 25. ubi Dominus diversis servis suis diversa largitur, alij quinque, alij duo talenta, alij unum, unicuique secundum propriam virtutem. Vive igitur contentus tuâ

tuâ